

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

זאת תורת הזב (ויקרא טו. לב)

כתב 'החינוך' מצוה קע"ח על מצות הזב וז"ל: מרשי המצוה. לפי שהשם ברוך הוא הרחיקנו מאד מן המותרות וצונו להיות קדושים וישרים בענין המאכל והמשתה ובכל שאר עניני האדם, ואין ספק כי ענין הזיבה יקרה באדם בצאתו מדרך הישר בהתמדה במאכליו ושקויו, ויגדל בגופו מתוך כך אותו המותר הסרוח המאוס והטמא, וכמו שאמרו זכרונם לברכה (קידושין ב ב) דרכא דמיכלא יתירא לאתווי לידי זיבה. והודיעתנו התורה שהאדם שיהיה בו כן, נקרא טמא, והטמאה שם כולל כל דבר נמאס ונאלח. ובהרחיקנו מזה, נקנה בנפשנו מדת הישר וההשויה בכל דעותינו ובכל כחוננו. וזוהו הענין הוא שאינו טמא בראיה אחת, לפי שלא נתחזקה בגופו אותה הלחה כל כך, והמעוט הזה איננו הוראה, להיותו מורגל הרבה לצאת מדרך הישר, וכיון שכך, אין ראוי לטמאו במועט, כי האדם בנוי בענין שאי אפשר לו בשום צד להנצל שלא לצאת מקו הישר כלום, אבל בצאתו הרבה אז יקרא אשם וראוי להיותו טמא. ואף על פי שאמרו זכרונם לברכה (שם ב ב) בשבעה דרכים בודקין את הזב במאכל ובמשתה, בקפיצה, במשא, בחלי, במראה, בהרהור. כלומר, ואם ארע לו מפני זה אינו טמא, לא תסתר טענתנו זאת בזה, כי הענין הוא שיש לנו לבדק אם נהיתה הזיבה בו בדרך מקרה של פעם אחת ואין לטמאו בה, או נהיתה בו חזקה בגופו מתוך הרגל רע שהרגל פעמים רבות וראוי לטמאו. וכן כתב הרמב"ן זכרונם לברכה (בפי' לתורה ויקרא טו יא) וזה לשונו, וטעם טמאת הזב מפני היותו חלי כבד מן החלאים הנדבקים, עד כאן. ואלו נהיה מצד המקרה, כלומר מאחת מן הדרכים הידועים, לא יהיה חלי נדבק ואין ראוי לטמאו. וזאת הבדיקה אין עושין אותה כי אם בראיה שניה, לפי שאין טמאת זיבה אלא בשתי ראיות, כמו שאמרנו, שכן בא לנו הפרוש האמתי. עכ"ל.

והרב החסיד 'פלא יועץ' האריך בע' 'מותרות' וכאן נעלה רק הנצרך מאוד לעניינינו וז"ל: ידוע רעת המותרות כי רבה... ונוסף גם הוא בענין האכילה, שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, שכל מה שאוכל בימי החול יותר על כדי צרכו להיות בריא לעבודת השם יתברך, מוסיף כח בסטרא אחרא וביצר הרע להחטיאו ומאבד הזמן יקר הערך להרויח יותר, וזמן אחר לאכל יותר, וזמן אחר להוציא יותר. וכמה טרח צריך כדי להרויח וטרח לתקן וטרח להוציא מן הגוף, וכל ההנאות ותענוגי העולם הזה הכל הבל ורעות רוח, הבל הבלים שאין בהם ממש, הטעאות היצר הרע וסמיות עינים:

מי האיש החפץ חיים, לא בכח יגבר על יצרו... וכן מצינו בדרך מלך ישראל, שאמר (דברי הימים א כב יד) והנה בעניי הכינותי. ופרשו רבותינו זכרונם לברכה (ירושלמי פאה כ"ד ה"ב), שמה שהיה מצמצם בהנאתו ותענוגי מלכים, היה מפרש לבנין בית המקדש ואסף הון רב. אף אנן נמי תנינן (אבות א ה) יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך. ופרשו המפרשים שכדי שתוכל לעשות שיהיה ביתך פתוח לרוחה, צריך שתנהיג את בני ביתך להסתפק במועט כעניים, ואם אתה עושה כן, אשריך וטוב לך: עכ"ל.

והעלנו כל זאת מפני שלצערנו כיום הוא דבר מצוי שיש ילדים שאין להם גבולות, ר"ל, מכיון שיש להם כסף משלהם הולכים וקונים להם ממתקים וכיו"ב בין בידיעת ההורים ובין שלא בידיעתם. ויש הורים שאכן מגבילים ילדיהם, אלא שהגבול אצלם רחוק מלהיות טוב, ר"ל, נותנים להם הרבה מאוד ואומרים להם אין יותר מזה. וגם ההורים שבאמת מגבילים ילדיהם כפי הצורך, צריך לתת עיניהם בעת שמחות ובעת שבתות וחגים שיש אורחים רבים, ונפתחים בפניהם שולחנות מלאים בממתקים והפתעות והגדולים עסוקים בענייניהם, חוטפים הילדים כאוות נפשם, ויש אף המגיעים לאחר זמן לכדי הכאה ר"ל.

נוסף לזאת יש אף לפקוח עין שגם דרך אכילתן תהיה בדרך ארץ ולא יחטפו כבעלי תאוה ולא יצברו בכיסם או לידם או בפיהם דרך גרגרנות, ולא יאכלו בעמידה כי רק החיות אוכלות בעמידה וומארי זכריה סולימן הי"ו, בעת שהיינו אצלו עם התלמידים, סיפר, שכשהיה ילד שאלו מנהל בית הספר למה כשהוא אוכל פרוסה חותך הוא בידו ממנה מעט מעט ומכניס לתוך פיו ולא כמו שהם רגילים לאכול? השיבו הילד, אתם אוכלים כמו החיות! פתח עליו מנהלו עינים קפדניות, כיצד הוא מדבר עליהם! אמר לו הילד, החיות תופסות בידיהם את המאכל ובפיהם נושכות וקורעות את המאכל! וכבר מרן הגר"י רצאבי שליט"א אמר, שרע עליו המעשה הנפוץ המכונה 'בר' שאנשים הולכים לשם ואוכלים בעמידה! ואולי יש בו רמז שכשמו כן הוא, שהוא בר וחזן ממנו ואינו אצל מי שמתנהג בנימוסי התורה. וחזרני כד הוינא טליא איזו דרך ארץ היתה באכילה אצל אבותינו הקדושים ואכמ"ל, והלואי ונזכה כולנו להחזיר עטרה ליושנה אכ"י.

לכזו מהיל לחיל. ב"ה בזכותכם שמחנו משפחות רבות מבני עדתנו ב'מתנות לאבינונים', ועתה לפנינו מצות "קמחא דפסחא". וכבר אמר מרן הגר"י רצאבי שליט"א עניי עדתך קודמין... אשר ע"כ ניתן להעביר מעות אלו לידעו ובעה"ת נחלקם למאן דצריך מבני עדתנו, וכל המוסיף מוסיפין לו מן שמיא.

מחידושי רבותינו

איש איש כי יהיה זב מבשרו (ויקרא טו. ב)

זה שאמר הכתוב, והחי יתן אל ליבו, שלמה

המלך עליו השלום בא ללמדנו בזה הפסוק שצריך

האדם ליתן אל ליבו במעשיו הרעים לירוא מאדון הכל ברוך הוא

ולהשתדל במעשים טובים בעודנו בחיים כי אין מעשה והשטן בשאול אלא כל

זמן שהאדם חי אפשר לו לתקן את עצמו ולשוב ממעשיו ולהכין עצמו במצוות וצידקות ומעשים טובים קודם שימות, הוא הוא דיכתיב והחי יתן אל ליבו הכתוב מדבר כנגד הזב למה נשתנה משאר הטמאים שצריך ביאת מים חיים ואיתניא למעליותא בטבילה זאת שתטהר אותו וטהרה יתירה הרי מצינו מעלות עמו בפרה ובכהן השורף אותה שצריך הפרשה שבעה ימים והזיה בכל יום ולא הוצרך לביאת מים חיים כלל הדברים שטבילת מים חיים לא מצינו מי שהוציא לה טעם לא לגרועותא ולא למעליותא, ומה שנראה לי בזה שהחולי הזה לא יהיה באדם אלא מצד שטיפתו בזמה והוא ריבוי המשגל למילוי התאוה הגרועה הזאת וכבר ידעת שלא נשטפו אנשי דור המבול אלא על זה דכתיב כי השחית, כל בשר, ונידונו במים חיים במעיינות תהום רבה, וזה הזב לא חייבה אותו תורה ביאת מים חיים אלא להזכירו שהוא ראוי לשיטיפה כדור המבול וזה לא יהיה לו בעולם הזה סוף שידונו אותו בגיהנם ברותחין כבלעם וסיעתו מפני זה עוררה אותו תורה להשיב אל נפשו מפני מה נשתנה משאר הטמאים הדא הוא דיכתיב והחי יתן אל ליבו השם יצילנו מכל זה אמן:

ואני החושק נראה לי טעם בזב וסיעתו ודינו ושכרו בטהרת מים חיים והכל נראה לי מדברי חכמינו זכרונם לברכה ובאתי לסדרו כאן כדי שהיא שגור בפי ולא אשכחנו.

דע אתה המעיין שסיבת הזב באה מכח הטומאה בגופו והרהורו במשגל מכח יצרו הרע המיוסד לו מכוח דור המבול שהשחיתו דרכם ונשטפו ועם כל זה באה תורה והודיעה לנו שעל ידי מים חיים היה דינו לישטף ועל ידי מים חיים נטהר וכולו רמוז בפסוק ו'ר'ח'ק' ב'ש'ר'ו' ב'מ'י'י'ם' ח'י'י'ם' ו'ט'ה'ר' בראשי תיבות, ו'ה'י'ב'ו'ת ר'ז'ב ח'מ'י'מו'ת צ'ו'ר'ך ב'ע'י'ל'ה ס'י'ב'תו ר'א'י'ה ו'ב'ע'י'ל'ה ב'ה'ז'ה'רו מ'כ'ח י'צ'ר מ'ש'ג'ל ח'ו'ל'י י'ה'י'ה י'ו'צ'א מ'ג'ו'פו ו'ל'כ'ך ט'ז'ב'ת ה'נ'א'תו ר'ע'תו. ולכך מרוב כובד גופו ומותניו וחלישותו בא לידי חולי עד שיהיה כעץ יבש, ולכך תקנתו שירחץ במים חיים לחזק בגופו ולהבריאו לפי שיש בהן תועלת גדולה לרוב החלאים והראיה בנעמן שנאמר בו ורחץ וטהר, ולכך תמצא במים חיים כאן על שני עניינים לגרועותא כיצד במים חיים בגימטריא 'מכח המבול בא' רצה לומר לרוב רשעו ראוי לשיטיפה כדור המבול שנשטפו בתהום רבה, ועוד במים חיים בגימטריא טמאה בגופו, ר"ל מרוב הטומאה בא לידי חולי בגופו, ולכן טהרתו על ידי מים חיים להברותו ועוד עולה בגימטריא נפל, ובג"י דמו בגיהנם, תלמוד לומר שסופו לידון וליפול דמו בגיהנם ברותחים כבלעם וסיעתו, ולמעליותא כיצד, במים חיים עולה ע"ץ וזהו עץ החיים רצה לומר שיעסוק בתורה שנקראת עץ חיים כדי להשיב לנו מה אמרו חכמינו ז"ל בפרק ואלו מגלחין, הזב קורא בתורה ואינו צריך טבילה ולמה שלא בא לו כך אלא מתוך חטא ולכך הוא דואג ולכך יעסוק בתורה כדי לשמח ליבו מה שאין כן בבעל קרי שלא התירו לו לקרות בתורה אלא על ידי טבילה מתקנת עזרא שהתקין טבילה לבעלי קרי ולמה שלא בא להם הטומאה אלא מתוך שמחה, ולכך נאמר בזב ורחץ בשרו במים חיים וטהר, לרמוז על מ"ש שאין מים חיים אלא תורה, ועולה בגימטריא נסים רצה לומר אם עשה תשובה לרוב ניסו ופלאו מתרפא על ידי מים חיים וזהו וטהר, וטהר נוטרי בהפך ר'אשית ה'יראה ט'הרה ועינוה, מכאן אמרו חכמינו זכרונם לברכה בע"ז בפרק אין עומדין על פסוק ונשמרת מכל דבר רע שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה מכאן אמר רבי פינחס בן יאיר תורה מביאה לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, וחסידות גדולה מכולן שנאמר אז דברת בחזון לחסידך, ורבי יוחנן בן לוי אמר, ענוה גדולה בכולן שנאמר יען משח ה' אותי לבשרם ענויים חסידים וצדיקים ולא נאמר, הא למדת שענוה גדולה מכולן, וכתיב עקב ענוה יראת ה' אמן, ויורנו דרך האמת אמן.

פתרונות לפרשת 'תזריע'

אחודה חידה! הנגע הוא עמוק, אך לא באמת עמוק כי רק מראהו עמוק, וגם אינו עמוק.

הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.

מי בתמונה: הרב חיים חבורה.

הזוכה בהגרלה: יוסף חס"ד.

אחודה חידה!
שתיים שהן שלוש
וסמוכין זה לזה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בדרכיהם אתהלך...

מי המיצייל? (ח"ב)

גם אני הרגשתי באימה חשכה נפלה עלי אימת המות ופחדו ובאותה שעה האימה הרגשתי כאילו חלפה נפשי לעולם אחר. וכאילו אני כבר בעולם הצדיקים. והי בהתהלך נפשי וארא כאילו אני עולה במעלה הר וגבעה, והנה לפני בית דירה נאה וכלילת יופי, ואנשים נכבדים בעלי הדרת פנים נכנסים ויוצאים. שאלתי מה טיבה של דירה זו, אמרו כי שם משכן "רב המנונא סבא" אמרתי להם אולי הוא יכול לתת לי רפואה אמרו תכנס אליו ותנסה לשאול אותו. נכנסתי, והנה הוא איש זקן נהדר ומראהו כמלאך ה'. התחננתי לפניו לרחם עלי באיזה רפואה אם הוא יכול כי המחלה דכאה כל גופי ולא יכלתי השב רוחי, ומיד נענה לי והושיט ידו ונתן לי קמע ואמר תקשור אותו בזרוע ותתפא בע"ה ואעש כך. ואחרי זה חלצתני חמה והויע כל גופי.

(זכר צדיק עמ' מ')

(צידה לדרך' למהר"י צ'אהרי זצ"ל)

לעילוי נשמת סעדיה בן מנצור ז"ל,
רפאל בן סעדיה ז"ל, משה בן סעדיה
ז"ל, רדה בת עווד ע"ה, תנצב"ה

לרפואת סעדיה
עדי בן שלום
צובירי בשכחע"י

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

נתקנתח – מה שכיום אומרים נתקנתח.

הגאולה תלויה במעשינו בימים אלו

ידוע מאמר חכמינו ז"ל שבכל חודש וחודש מתחדשים אותם כחות של אותו החודש. נמצא שמיום פורים ועד סוף חודש ניסן הוא זמן לניסים ותשועות גדולות, וזאת כמובן כאשר עושים ומתנהגים בדרכי התורה. בשנים ה'תרס"ג לה'תרס"ה היה רעב גדול בארץ תימן המכונה 'חוות אלנפר' ועוד מלחמה גדולה היתה אז בין התורכים לערביי תימן. רבי שלום קרח זצ"ל בחיבורו 'דופי הזמן' מעלה את שכתב על זאת ר' סעיד ערוסי זצ"ל. כאן נעלה רק הקשוור לענייננו (מובא בספר התעודה מדף שנ"ד) וז"ל:

ביום פורים לא נמצא בשוק זולתי גרעיני קפה ועינאב ושם פרי. המעתיק, הערה: השקר הפסיד בני אדם הפסד עצום, ממון וגוף. וקבר רבים, וצער גדול, לפי שבני אדם היו חושבים שתהיה רווחה מיום מאל יום, ומשמונה ימים עד שמונה ימים. ומטיז לטיז יום, ומחדש לחודש. ולבסוף ארך זמן המצור עד שאבדו בני אדם. ואבד ממונם בין שתי הממשלות, והסיבה לכך השמועות והידיעות הכוזבות.

ביום שישי כ"ג אדר ב' הגיעו התורכים העולים מעיר חראז בערך חמשת אלפים ועמהם מטענים אוכל, ותותחים ותחמושת, ונלחמו בכל דרך ודרך, ויצאו לקראתם חיל האמאם המתוכל [כך שם. המעתיק] מן המסגדים עד הר עצור ונלחמו איתם והרגו מהם רבים ושללו מהם המטענים והנשק החדש – רובה מוזר שמטענים בהם תשעה כדורים בפעם אחת פי שניים מרובה המרת (רובים ישנים). ותחמושתם וכספם וזהבם עד שהתעשרו בכסף השבטים, והפשיטו בגדיהם, ומהם לא נשאר אפילו לכסות ערותם, רק כיום שברא אותם בוראם, וברחו התורכים להנצל ברובע היהודים, וצנעא וביר אלעזב (אזור וילות). והם עניים רעים, והיו חוזרים לברוח מצנעא אל הערבים וחיזרו על הפתחים בכל כפר ערומים מנוולים רעים מבזים יותר מאלה שמתו בדרכים בכל בקעה.

ומאחר פורים הומטרה כל ארץ תימן ונמשך המטר בכל יום וברוחות עד סוף ניסן. יודו לה' חסדו. (תהילים קו, ח.).

והגיע שער התבואה. נפר פחות רבע בריאל, ואינו בנמצא, ושממה צנעא, מבני אדם וחרבה, ואז יצאו מגדולי התורכים אל אצל האימאם אלמתוכיל, אל כוכבאן העיר, ועשו שלום ושימסרו צנעא כמה שיש בה מרכוש הסולטאן כולו, ויצאו מן העיר צנעא, וקיבלו זה התנאי, והשלימו, והשאיר האימאם צנעא והאחריות עליה וכל המבנים החשובים, ומצודות הר נקום.

ליל רביעי י"ד ניסן ברי"ו. ואחר כן נמסר להם גם כל התותחים והרובים והתחמושת ומחסני הנשק, והאוצרות ובתי מרקחת בכל מה שיש בהן. והיה זמן שליטת התורכים בתימן שלושים ושלוש שנים רומיות שהם שלושים וארבע שנים ירחיות, לפי שכניסתם לצנעא מקודם, ב"ז ניסן – בקפ"ג לשטרות. ומיד התחילו לצאת מצנעא אל חודידה שיירה אחר שיירה – מ"ז ניסן ברי"ו: מי שיש לו השלטון, מהעדא מלכין ומהקם מלכין. (דניאל ב, כא). ונפתחו שערי צנעא מיום רביעי י"ד ניסן. ונעשו שווקים מחוץ לצנעא, בשער תימן, ובשער שעוב, ואנשים ישבו לבטח והיו יוצאים לקנות תבואה ולקנות כל צרכיהם, קשר (הקליפות של גרעיני הקפה). ושמן וחמאה וצימוקים וכל מה שצרכים מהשווקים הנזכרים, באב אלימן ובאב שעוב ושערי התבואה שבעה אנפאר (בערך 7 ק"ג). בריאל, חיטה או קטניות. ונשארו השווקים עד אחרי הפסח מבחוץ. אחר כך ביטלו אותם עד ראשית (חודש) אייר. והחזירו היבוא אל תוך המדינה כפי שהיו מקודם. ובבוקר ערב יום החג. והשער בשכונת היהודים רבע רבאעי – בריאל. ומאחר הצהרים יצאו וקנו שבעה אנפאר בריאל, ובליל פסח רוב בני אדם לא נתפללו רק בבית. מחמת טרדתם בטחינה ובשחיטה, לפי שלא שחטו רק מאחר חצות (היום) בערב החג. עכ"ל.

וה"ר שנוכה לניסים גדולים בימינו, ונפתח עינינו לילך בדרכי אבותינו, אמן.

להצלחת נפתלי טביב הי"ו

שאלות בענייני פסח

שנשאל מרן הגר"י רצאבי שליט"א

מתוך אתר יד מהרי"ץ

שאלה: בדין כשרות תנור פירוליטי לפסח שמנקה את עצמו ויכול להגיע ל-500 מעלות, האם הוא כשר לפסח. תשובה: מעיקר הדין כן, והמחמיר תע"ב.

שאלה: לגבי טחינה לפסח. לאחר בירור שעשיתי מצאתי טחינה של אחוה בכשרות בד"צ בית יוסף, מדובר על טחינה גולמית ללא שום רכיבים כפי שכתבו ברכיבים של המוצר טחינה 100% שומשום. לאחר בירור מול החברה ומול מחלקת הכשרות שלהם הם טוענים שאין שום מגע של משהו של חמץ עם גרגירי השומשום, השומשום מגיע מאתיופיה בשקים מיוחדים ועד מפעלי החברה לאחר מכן עובר תהליך של ניפוי רצו"ב כל התהליך, ובכל אופן ושום צורה אל מגיע עם קמח או חיטים, ואיך שלא יהיה שוטפים אותו לפני הטחינה וגם קולים אותו.

רצו"ב אישורו על כל הדברים הללו של המשגיח הרב צביקה יפה.

האם ניתן לסמוך על זה.

תשובה: ניתן לסמוך, אפילו לדין דמחמירין שהחמץ חוזר וניעור.

לרפואת ולזווג הגון הרה"ג

יחיאל בן יוסף גרפי בשכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

הלומד ואינו חוזר
משננים את הנביאים שכבר למדו

מבצע לומדים בהתמדה, בבית
ובתלמוד תורה אשר מתקיים
בתקופה זו לכל תלמידי
הכיתות, זכה בהגדלה בפרס
סט חומשים גדולים תורת
אבות התלמיד המתמיד

אהרן כהן נ"י
כיתה ג'
אשריכם תלמידי
חכמים...

מתלמידי
הגנים
ביצירה

חכמי תימן

הרב שלום בן יצחק מעטוף - דוח
זצ"ל

נולד בשנת ה'תר"ע בחבאן.
קיבל תורה מאביו. הוסמך
לרבנות אצל רב הקהילה
הרב יפת אברהם מעטוף.
לאחר פטירת רבו שימש רב
הקהילה משנת ה'תש"ו
כשהוא בין ל"ו שנים. הוא
ערך סידור בשם 'עטרת
זקנים' כמנהג יהודי חבאן.
עלה בעליה הגדולה והתגורר
בברקת והנהיג את קהילתו.
נפטר ט"ז ניסן ה'תשל"א.
תנצב"ה.

התודה...

ו הברכה...

לכל התורמים היקרים והנכבדים
אשר הם

בעילום שמם חפצים

ועותנים מהונם וממה שזיכם ה'
ב"ה למען חזק מסורת אבותינו
הקדושים.

יה"ר שיוכו לכל הברכות
האמורות בתורה, ויראן כל
צאצאיהם הולכים בדריים
ישרות, עושים רצון קוניהם
באהבה ובשמחה, מתוך בריאות
איתנה ועורא מעליא, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מנחם יהושע רבאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

לק"י

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ג

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ג הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים
פרטים בפל': 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים

לרישום:

יש להגיע למוזכרות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לוש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לוש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה